

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 23.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 48.

V Ljubljani, v sredo 27. februarja 1889.

Letnik XVII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 26. februarja.

Bogoslovski profesorji in vseučiliški knjižničarji.

Dolgo se je vlekle, predno se je finančni minister odločil pritrditi povišanju plač bogoslovskih profesorjev. Že predlanskim je bil poslanec Klun nasvetoval resolucijo, ki je vladi naročala sestaviti načrt postave glede vravnovanja plač bogoslovskih profesorjev. Minister bogočastja bil je že takrat obljubil, da se bo to zgodilo, ker tudi on pripozna potrebo take vravnave. Dotični načrt bil je res tudi sestavljen, ali finančni minister se je izgovarjal, da za povišanje dotičnih plač nima denarjev. Letos pa tega izgovora ni mogel več imeti, ker kaže državni proračun lep presežek dohodkov, zato je pritrdil omenjenemu načrtu, ki se je s privoljenjem cesarjevim včeraj izročil državnemu zboru v pretresanje. Dotični načrt se glasi:

§ 1. Letna plača profesorjev, ki imajo na rimsko-katoliških in grško-katoliških bogoslovskih škofijskih učnih zavodih in na bogoslovskih osrednjih učnih zavodih v Gorici in Zadru z državnim privoljenjem sistemizovano službo, določuje se na 1000 gld. a. v.

Razven tega pristuje vsakemu profesorju teh učilnic aktivitetna doklada letnih 200 gld. a. v., ki pa se izplačuje le za polovico, ako dotični profesor vživa naturalno stanovanje.

§ 2. določuje petletnice, katerih je pet, na 200 gld., ter velja ta določba tudi za službeno dōbo, ki se je izpolnila pred to postavo.

§ 3. Vsi dosedanji dohodki teh profesorjev, kot plače, personalne in draginske doklade itd. prenehajo z dnem, ko postane ta zakon pravomočen.

§ 4. Onim v § 1. omenjenim profesorjem, ki se niti ne odpovedo službi, niti jim je škof sporazumno z državno oblastnijo za bogočastje naredbenim potem vzel službo učitelja in niso sposobni

za dušno pastirstvo, dobivajo mirovljino po razmerju službenih let.

Mirovljina iznaša pri dopolnjenih 10. do 15. letih 1/3, od dopolnjenih 15 do 20 let 3/8, od dopolnjenih 20 do 25 let 4/8, od dopolnjenih 25 do 30 let 5/8, od dopolnjenih 30 do 35 let 6/8, od 35 do 40 let 7/8 in po dovršenem 40. letu celo letno plačo s petletnicami vred.

Oni profesorji, ki nimajo še 10 službenih let in niso sposobni za kakovo drugo cerkveno službo, smatrati se morajo glede mirovljine enako samostojnim dušnim pastirjem v smislu § 6. postave z dne 19. aprila 1885 drž. zak. št. 47 in obrazca II. k temu zakonu.

Službena leta, katera so se v dušnem pastirstvu ali sicer v cerkveni službi dovršila pred vstopom kot profesor teh bogoslovskih učnih zavodov, vračunavajo se pri izmerjanju pokojnine sistemizovane profesorja tako, da štiri leta duhovskega pastirovanja brojijo za tri leta profesorske službe.

Nasprotno šteje pri duhovnikih, ki izstopijo kot profesorji ter s tem izgubé pravico do profesorske mirovljine, tri leta profesorstva za štiri leta pri duhovniški mirovljini.

Ako dobí umirovljen profesor dotovano cerkveno službo, izgubi pravico do mirovljine.

§ 5. Pristojbine za suplente na teh zavodih določujejo se naredbenim potem.

§ 6. Potrebščina, ki je navstala vsled te postave, pokrije se najprvo iz dotičnih posameznih zakladov, in sicer cerkvenih v ta namen določenih sredstev, slučajen ostanek pa iz verskega zaklada.

§ 7. Ta zakon postane pravomočen dne 1. okt. 1889.

Ni dvoma, da bode budgetni odsek brez posebnih prememb pritrdil temu predlogu, ker so potrebo njegovo pripoznali vsi poslanci desne in leve stranke državnega zbora. Zbornica ga bode najbrže rešila ob enem, ko bode razpravljala proračun ministerstva za bogočastje, ker ima zakon v veljavo stopiti že s 1. oktobrom letošnjega leta in je treba dotični znesek postaviti v državni proračun. Vsled

nove vravnave profesorskih plač se bodo dosedanji troški povišali za 55.412 gld. ter se gledé naših zavodov razdelili tako-le:

1. V Gorici bodo imeli 4 profesorji po 1200 gld., jeden 1117 gld., jeden 1000 gld., razven tega pa še vseh šest vsak po 200 gld. službinske doklade, kar znaša 2977 gld. več kakor dozda.

2. V Ljubljani dobí dva profesorja po 2000 gld., ali prav za prav le jeden, dr. Semen, ker je drugi, dr. Klofutar, med tem postal stolni prošt in zdaj le še začasno poučuje, dokler bode imenovan njegov naslednik. Jeden, prof. Smrekar, dobí 1400, Zupančič 1200, dr. Lampe in dr. Janežič, oziroma tudi dr. Klofutarjev naslednik pa po 1000 gld.; razven tega dobí še vsak izmed imenovanih šest po 200 gld. službinske doklade. Vse to bo znašalo 2924, oziroma 1924 gld. na leto več kakor doslej.

3. V Mariboru dobé: jeden profesor 1367 gl., štirje po 1000 gld., potem trije po 200 gld., dva pa, ki imata brezplačno stanovanje, po 100 gld. službinske doklade, to je 3017 gld. več kakor doslej, ker profesorji mariborskega bogoslovja dozda niso imeli po 840 gld. letne plače, kakor profesorji v Gorici in v Ljubljani, ampak le po 630 gld.

4. V Celovcu dobé: jeden 1600 gld., jeden 1400 gld., štirje po 1000 gld., in vseh šest še po 200 gld. službinske doklade, to je 4435 gld. več, ker so bili celovski profesorji še slabše plačani, kakor mariborski, ter je imel dozda le jeden 630 gld., drugih pet pa le po 525 gld. na leto.

Razven tega predloga bil je včeraj zbornici izročen še drug vladen predlog glede plač knjižničarjev na vseučiliških knjižnicah, ki bodo odslej dobivali na Dunaji 2600 gld., drugod po 2400 gld., kustozi povsod po 1800 gld., skriptorji po 1200 gld., amanuenzi pa po 700 gld. na leto. Petletne doklade znašajo za knjižničarje, kustoze in skriptorje po 200 gld., za amanuenze pa po 150 gld. Potrebščina za to povikšanje bo znašala okoli 22.000 gld. na leto.

LISTEK.

Oče in hči.

II.

Zavode so mala vas treh hiš komaj četrt ure od Jelšine. Stoji na malem griči. Drevje obdaja ves hrib. Prva hiša je Ostanova, v katerej pa gostujeta Ljube in hči. Na koncu stene se spenjajo trte, polne najljepše črnine. Tu in tam se je videla katera rudeča jagoda. Zraven so grede. Vse je lepo vravnano. Krasnih cvetic na izbor! Tudi na oknih se zibljejo rudeči klinčki iz lončkov. Vse je kazalo, da mora pridna in umetna roka skrbeti za nežno cvetje.

Tisto popoldne sta Ljube in njegova Metka kasno dospela domov. Solnce je bilo jako nizko. Vso pot nista izpregovorila besedice, še le, ko sta bila v hiši, izpregovori oče osorno:

„Lepe reči mi delaš. To se pravi ubogati. Zjutraj nisi hotela z menoj na somenj, in ko sem te z velikim trudom spravil, narediš mi tako reč.“

„Kaj sem naredila?“ vpraša hči mirno.

„Ravno to je, ker nisi nič naredila! Natolkel te bom. Ali nisi mogla dati Mihaljku lepe besede — pravim, lepe besede?“

„Dovolj lepo sem govorila.“

„Sedaj se mi pa še tukaj izgovarjaj!“

Oče je jezno hčer pogledal:

„Saj pravim. Zakaj sem na svetu? Dokler mi je bila ona živa, grizla me je vedno ona najbolj, potem tvoji sestri, dokler jih nisem odpodil, in sedaj mi nagajaš še ti. Še tebe bom spodil od sebe.“

„Sestre so same šle od vas. Samo jaz sem vam še za sužnjo, pa tudi jaz vas bom zapustila.“

„Pojdi, kamor hočeš. Se vé da, na rožicah boš imela postlano pri tujih ljudeh, o le pojdi!“

„Bolje mi bo, ko pri vas! Nikakor ne bom vžila toliko sramote —“

„Tedaj te je sram, z menoj hoditi, ker si gosposka in ker sem jaz star in grbav in ker sem priprosto oblečen in ker —. Sram te bodi. Zočetom se sramuješ hoditi.“

„Oh, ate, ne; najraje vas imam, najlepši človek ste mi; ali sram me je bilo, ker ste vi tako skoparili z denarjem, da je Mihaljek moral plačati vino za naju, ko ste imeli toliko seboj. Veste zavoljo tega me je bilo sram.“

„Lepa reč! Hči mi skopost očita ... svojemu očetu ... skopost. Čakaj!“

Stari Ljube se je vrtel po izbi, kakor bi kakšne reči iskal. Hči je zapazila to. Pobegnila je skozi vrata:

„Ne boste več dolgo tako ravnali z menoj.“

Jokajoč je šla v vrtec na konci hiše v svoje grede. Solnce je zahajalo. Obrnila je solzne oči proti večeru. Dolgo je gledala rudeče večerno nebo. Lice se jej je razvedrilo. Vzela je posodo in zalivala ljubim cvetkam. Imela jih je jako, jako rada.

Mej tem se je stari Ljube spravil za hrastovo mizo. Smejočega obraza, toda s tresočo roko je privlekel usnjato listnico iz srajce. Z velikim veseljem je razkladal denar na mizi. Po trikrat je preštel vsako vrsto. Ko je bila vsa miza polna, začel je vnovič šteti ... Poželjivo je gledal svoje bogastvo. Oči so mu čudno-svetlo žaréle ...

Pa stari Ljube je začel denar spravljati. Skrbno je vlagal bankovce na kup. Potem srebro, potem mali denar. Mrmral je: „Toliko mi bo vzel črevljar za delo od mojih črevljev, toliko od Metkinih, toliko bo veljalo kovanje, toliko —. Kam bo človek prišel?! Tako ne pojde. Jaz bom še nekako prebil do zime s to obutvijo.“

Dunajska bolnišnica.

Poslanec dr. Roser je v neki interpelaciji tožil, da je v dunajski bolnišnici, zlasti na kliniki dr. Billrotha, premalo prostora in da pridejo vsled prevelike gneče bolniki, ki tam iščejo pomoči, dostikrat v nevarnost. Minister Gautsch je včeraj odgovarjal na to interpelacijo, rekši, da se bodo dosednji prostori z novimi stavbami in novimi oddelki razširili. Komaj je dobil dr. Roser odgovor na to interpelacijo, sprožil je vže drugo vprašanje, in sicer na ministerskega predsednika, od katerega zahteva pojasnil, kaj je vlada storila za odvrnitev lakote v Čeških gorah.

Dnevni red včerajšnje seje

bil je potem jako naglo dovršen. V legitimacijski odsek bil je izvoljen dr. Ebenhoch; zakon o pristojbinah obveljal je v tretjem branji; potrjena sta bila poslanca Rutovski in Edlbacher in sprejet nasvet gledé poštnih poslopj v Pliberci, Ljubnem in Brodu. Dalje je zbornica na znanje vzela 16. poročilo kontrolne komisije za državne dolgove in državni računski zaključek za leto 1882. Prošnja okrajnega zastopa v Hořovicu za odpis nekega državnega posojila se izroči vladi s toplim priporočilom; potem utemeljuje poslanec Hajek svoj predlog gledé posvečevanja nedelj. Tudi Kreuzig je podpiral nasvet Hajekov, ki je bil v pretresanje izročen obrtnemu odseku. Ob četrt na jedno uro sklenil je predsednik sejo in prihodnjo sejo napovedal za jutri 27. t. m. Na dnevnem redu je splošnja razprava o državnem proračunu. Naši poslanci so se gledé budgetne razprave dogovorili, da govori Šuklje pri splošnji obravnavi, Klun pri učnem ministerstvu, Ferjančič pri politični upravi, Poklukar in Pfeifer pri poljedelstvu. Ako bo mogoče, govori tudi Vitezič pri splošnji razpravi, sicer se oglasi pri kakem posebnem oddelku, da v razgovor spravi razmere v Istri

Matica Slovenska.

LXXXII. odborova seja v sredo dne 20. febr. 1889.

(Konec.)

Od zadnje seje, t. j. 17. oktobra 1888, pristopilo je društvu na novo 78 članov, in sicer 3 ustanovniki (izmed letnikov) in 75 letnikov, namreč: A. Kot ustanovniki: Dr. Hudnik Matija, odv. koncipijent v Ljubljani; Tabor o. Rupert, kapucinski gvardijan na Reki; Žužek Franc, c. kr. inženir v Kranji. B. Kot letniki: Kosovel Anton, c. kr. car. uradnik v Trstu; Paternost Dragoslav, c. kr. rač. uradnik v Trstu; Škrabec Bogdan v Trstu; Košmelj Luka, posestnik v Železnikih; Porenta Gašpar, bogoslovec v Ljubljani; Robida Ivan, magistr. oficijal v Ljubljani; Krulec Ivan, mestni učitelj v Ljubljani; Kacin Josip, posestnik v Črešnjevku; Povše Henrik, bogoslovec v Ljubljani; Kalister Vekoslav, trgovinski uradnik v Trstu; Wartho Julij, duhovnik pri sv. Antonu v Trstu; Kavčič Josip, c. kr. poštni uradnik v Trstu; Šorli Anton, kavarnar v Trstu; Zebokin Mihael, c. kr. rač. uradnik v Trstu; Žitko Franc, zasebnik in posestnik v Trstu; Svetina Anton, c. kr. notar na Vranskem; Butalič Jakob, c. kr. sod. kancelist v Radovljici; Bele Ivan, mestni učitelj in posestnik v Ljubljani; Petrovčič Franc, župnik na

Trati; Trtnik Franc, dež. blag. kontrolor in posestnik v Ljubljani; Omejec Ferdinand, dež. blagajnice oficijal v Ljubljani; Goestl Franc, cand. med. na Dunaji; Jereb Ivan, c. kr. uradnik v pravosodnem ministerstvu na Dunaji; Ozmeč Josip, bogoslovec v Mariboru; Munda Janko, bogoslovec v Mariboru; Mulaček Franc, trg. pomočnik v Ljubljani; Balon Ivan, c. kr. vinorejski komisar na Ptui; Furlani Ludovik, c. kr. rač. uradnik v Trstu; Novak Josip, kapelan na Krki; Belec Anton, posestnik v St. Vidu; Vole Anton, župnik v St. Vidu; Žaletel Leopold, kapelan v Mengišu; Kramberger Franc, Logar Rajmund, Pavlica Andrej, Primožič Josip, Rojec Ivan, Šašel Milan, Tomšič Josip, Valentinčič Ignacij, Vuga Alojzij, Kosec Josip, bogoslovci v Gorici; Kačar Ivan, kapelan v začasnem pokoji na Dovjem; Kosovelj Anton, učitelj v Dutovljah; Dolinar Mijo, trgovinski družnik v Veliki Dolini; Stubeč Rud., privatni uradnik v Ljubljani; Drobnič Jurij, župan in posestnik v Sodražici; Milic Ljudmila, lastnica tiskarne in posestnica v Ljubljani; Weiglein Henrik, c. kr. okrajni glavar v Krškem; Fazan Rudolf, nadgozdar v Kamniku; Klemenčič Mihael, kapelan v Črnomlju; Marolt Franc, učitelj na Brdu; Duffé Ivan, I. mestni inženir v Ljubljani; Rogina Anton, c. kr. sod. avskultant v Ljubljani; Marolt Avgust, glasovirar v Ljubljani; Ozimek o. Evstahij, franč. provincijal v Ljubljani; Knjižnica c. kr. gimnazijaka v Beljaku; Suša Ivanka, zasebnica v Patrasu na Grškem; Dular Franc, učitelj v Semiči; Premier Ignacij, posestnik v Metliki; Šola ljudska v Semiči; Roš Ferdinand, veleposestnik v Hrastniku; Sajevec Karol, železnični uradnik v Hrastniku; Janžek Edvard, župnik pri sv. Marjeti; Smolč Jakob, župnik pri sv. Miklavži; Dr. Stor F., odvetnik v Ljubljani; Omersa Ivan, trgovec v Tržiči; Jelenec Ivan, trgovec v Tržiči; Sattler Josip, župnik pri sv. Križi pri Mariboru; Kmet Andrej, učitelj v Tržiči; Zorec Ivan, župnik v Mengišu; Zarnik A., odvetnikova vdova v Ljubljani; Kocbek Davorin, c. kr. notar v Marnbergu; Lekše Franc, kapelan v Marnbergu; Žmave Jurij, župnik v Remšniku.

Prošnje za podaritev založnih knjig reševala je Matica v zadnji dōbi popolnoma po odborovem navodu. Prosili so pa za knjige: Šoli v Goričah in Čatežu; orgljarska šola v Ljubljani, vodstvu Alojzijevejšča in Marijanišča; provincijal Ozimek za frančiškanska zavoda v Gorici in Kamniku; šole v Cirknici, na Cvenu, v Ribnici in pri Sv. Križu poleg Maribora; Jugoslavenska akademija in vodstvo obrtne strokovne šole v Ljubljani.

Knjižnica je narastla v zadnji dōbi za 92 knjig, zvezkov, časopisov in zemljevidov; 17 vsled daril in 75 po zamenji, večinoma slovenskih, čeških in ruskih, deloma pa tudi hrvatskih, srbskih, bolgarskih, angleških in nemških.

Predsednik svetuje gospodom iz agitacijskega odseka, kako naj bi skupno pospeševali zanimanje za „Slovensko Matico“ po dopisih v slovenske časnike. Nato vzame odbor še nekaj manj važnih tekočih zadev iz tajnikovega poročila na znanje in, ko izvoli mesto izstopivšega gosp. prof. Pleteršnika v odbor za zgradbo Vodnikovega spomenika gosp. ravnatelja Šubica, zaključí predsednik ob polu osmi uri skupščino.

Liberalni dopisniki nemški pa družba sv. Cirila in Metoda.

I.

* * * Poročali smo vže, da so nemško-nacionalni in drugi židovski listi okrog novega leta napadali češko „Ustredni Maticе školská“ in trdili, da dobiva v velikih vsotah podporo iz Rusije. V oči jih namreč bōde, da se češka Matica školska ponaša z velikanskimi uspehi. Iz poročila za preteklo upravno leto se razvidi, da je izdala za vzdrževanje raznih šol ogromno vsoto 223.610 gl. 77 kr. Tolika požrtvovalnost češkega naroda se marsikateremu dopisunu nemškemu skoro neverojetna vidi, ker je znano, da nemške šolske družbe relativno toliko ne naberejo. Zato mu šine v glavo misel, kaj ko bi bili tudi ruski rublji vmes? In res pošljejo tako natolcevanje med svet po svojih časnikih. Posebno jih bōde češka gimnazija v Opavi, ki zahteva velikih vsot. Raznesli so vest po šlezjskih časnikih, da Matica školska osobito v podporo te gimnazije prejema od „slavjanskega blagotvorniteljnega občestva“ večje vsote, pisarili so o 30.000 gl. A Maticin odbor prisilil je dotične časnike po sodnijski poti, da so morali preklicati svoje obrekovanje. In ko je jeden kolovodij pražkih Nemcev, prof. Knoll, zopet pogrel to natolcevanje, zavrnil ga je predsednik šolske Maticе dr. F. L. Rieger pri glavni skupščini, in „Bohemia“ je morala prinesiti v tej zadevi pojasnilo, kakor je obširno popisovala pražka „Politik“. Pozivljali so prof. Knolla, naj vendar pové, kje je zaostalo tistih 30.000 gl., ker jih blagajnica Maticе školska ni prejela. Dozdaj teh tisočakov ali rubljev od nikoder ni.

Na severu se tem vrlim dopisnikom ni posrečilo, kar so nameravali, zato so svoj pogled obrnili proti jugu, morda se dá tam kaj opraviti. „Calumniare audacter, semper aliquid haeret.“ In kdo je bil vže bolj natolcevan, sumničen, obrekovan, kakor ravno naš ubogi narod slovenski! Koliko lažnjivih poročil o Slovencih je vže prišlo po nemških časnikih mej svet! Pri vsaki priliki se sumniči njih lojalnost, njih avstrijsko domoljubje, katero so skozi stoletja ohranili neomadeževano in neštevilnokrat vže zapečatili s svojo krvjo. A nemško-liberalnim dopisunom na severu in jugu — ker židovi in framasoni so povsod v tesni zvezi — je vsak napor Slovencev za ravnopravnost in boljšo bodočnost tega preziranega naroda trn v peti, je vže seganje v pravice mogočnih Nemcev itd. Ti dopisniki bi najraje videli, da bi slovenski domoljubi popolnoma opustili delovanje za svoj rod ter ga prepustili milosti in nemilosti ošabnih sosedov.

Véliko glasilo židovstva in framasonstva v Avstriji — „Neue Freie Presse“ — je pokazala na Slovence, kako nevarne „panslaviste“ imajo v svoji sredi. V dopisu iz Gradca dd. 19. jan. t. l. slika razmero „slavjanskega blagotvorniteljnega občestva in Slovencev“. S tem menda hoče tudi višje kroge, kjer ima, kakor nekateri menijo, dokaj privržencev in zvestih čitateljev, opozoriti, naj takih agitatorjev ne izpusté iz-pred oči. V omenjenem dopisu pripoveduje, da se je pred nekaj časom začela prav živahna agitacija za vpeljanje slovanske liturgije mej avstrijskimi Jugoslovani, t. j. mej Slovenci in Hrvati v Istri in Dalmaciji. Potem omenja znanega skupnega pa-

In vzdignil in obrnil je nogo in govoril sam s seboj dalje:

„Res, podplatje so strgani, pa — prebil bom. Metka bo morala tudi prestati. Zakaj bom pa jaz, ko sem star?“

Vesel je bil stari skopuh svoje misli. Klical je hčer:

„Metka, Metka, pojdi v hišo. Kje si, Metka? Pridi! Nič nisem hud, samo pridil!“

Ona je res prišla. Vedela je navado svojega očeta, da ni dolgo jezen.

„Metka, nekaj dobrega ti bom rekel,“ začel je. „Povejte hitro; za večerjo moram iti pripravljat!“

„Precej, precej. Veš kaj sem mislil?“

„Kaj torej?“

„Mislil sem, da bi midva ostala še tje do božiča brez nove obuče.“

Hčer je zopet jeza pomaknila, vendar je odgovorila dosti spravljivo:

„Ali oče, kaj mislite? Saj imava usnje kupljeno. Ali bode to potem stalo do božiča in trohnelo pod posteljo? Nič ni treba, samo da pride črevljár. Poleg tega vidite tudi, da sva oba skoraj bosa. Kmalu se bo začela jesen in potem mrzla zima.“

„Morebiti bi prebila?“

„Če boste vi, jaz ne.“

Zaloputnila je hišna vrata in odšla na vrtec. Zopet se je razjokala ko mal otrok. Vsedla se je pod steno. Mrak je padal na zemljo. Mimo ograje gre sosedova Ciljka, nesoč na glavi vodo. Tu postojí. Zdi se jej, da nekdo v bližini ihti. Ozre se na grede in proti hiši. Tam pod steno vidi Metko, svojo prijateljico. Precej jo vpraša:

„Metka, menda ne jokaš ti?“

Metka je vstala in se približala ograji:

„Komu se ne bi srce užalilo, ko moram toliko od očeta prestati. Delati moram ko črna živina, da preživim njih in sebe, oni pa imajo po sejmihi tiste kupčije, nazadnje pa naj gola hodim okrog. Ko bi se me ne usmilila teta v mestu in mi napravila nove obleke, ne bi imela enkrat kaj obleči za cerkev.“

„Prosi z lepo očeta, dali bodo, kar bodeš hotela.“

„Ti jih ne poznaš. Še sami sebi ne privoščijo najpotrebnejših reči.“

In zaihtela je:

„Da moram imeti takega očeta! Kar vse bom pustila in prešla dlje, ko vidim.“

„Samih vendar ne boš zapustila. Vidiš, da

nikogar več nimajo. Obe sestri se ne zmenite za nje, sedaj odidi še ti, kaj bode potem?“

„Naj počnejo, kar hočejo —“

„Potrpljenje imej še ž njimi; vidiš, da ne bodo dolgo. Saj bodo vse tebi zapustili.“

„Kaj bodo zapustili? Hišo, njive, vinograde, travnike — ker jih nimajo. Veš, da imamo hišo v najemu od Ostana.“

„To vem, pa pustili bodo denar —“

„Denar bodo razdali ali pa kje zakopali. Ali morda vem, kje in pri kom imajo kaj na posojilo? Ko bi to uro umrli, ne vedela bi niti jednega dolžnika tirjati. Sploh pa tudi drugi ljudje več vedó od njihovega denarja ko jaz.“

Ciljka je zamišljena gledala v plot. Ni vedela, da je stari tak, čeravno sploh ni imela o njem dobrih misli vže po tem, kar so drugi ljudje pripovedovali o njem. Pa hoteč tolažiti prijateljico, rekla je:

„Metka, potrpi še ž njimi; mogoče, da se preobrnejo. Niso bili vedno taki in vedno ne bodo.“

„Bili so bili, a nobeden ne vé, ko jaz. Pa potrpejta bom. Lahko noč, Ciljka!“

„Tudi tebi lahko noč, Metka.“

Prijateljici ste se razšli.

(Dalje sledi.)

stirskega lista vladik goriške metropolije. Ker pa se je domislil, da vsi Slovenci ne spadajo v to cerkveno okrajino, pravi, da se je tudi labodski knezvladika J. M. Stepischnegg takim agitacijam za slovansko bogoslužje po robu postavil; kakó pa, tega še s črkico ne omeni. Kakor videti, je nemški dopisnik pozabil imenovati krškega knezvladiko v Celovcu, v čegar škofiji živi okrog 130.000 Slovencev, ali pa smatra Koroško za popolnoma „nemško“ provincijo. Kot glavnega voditelja agitacij pa imenuje biskupa Strossmayerja, ki je pa iz previdnosti zdaj utihnil, tako da središča agitacij ni več iskati v slavonski škofjski stolici (t. j. Djakovo), nego ob Nevi. — In tako je dopisnik srečno dospel na Rusko v Peterburg, kjer je sedež „slavjanskega blagotvoriteljnega občestva“. In tukaj zdaj židovski dopisnik, ki ima živo fantazijo, plete zveze mej odborom tega občestva in drugimi „panslavistiškimi korifeji“. Vendar vseh tajnih spletk ne popisuje, ker jih ni, nego prestopi, kakor bi mu vse prejšnje bilo nekak uvod v to strašno, kar ima priti, na „Družbo sv. Cirila in Metoda“.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. februarja.

Notranje dežele.

Generalni štab bo, kakor piše „Reichswehr“, z nadvojvodo Albrechtom na čelu napravil vežbalno potovanje meseca maja po Galiciji. Izleta se bo vdeležilo 120 častnikov, mej temi 20 generalov.

V **ogerskem državnem zboru** sta poslanca grof Apponyi in Helfy ugovarjala pisavi enega dela inozemskega časopisja, po kateri je na Ogerskem stranka, katere glavna točka v zunanji politiki ni odkritosrečna želja, da bi se ohranila zveza z Italijo in Nemčijo. Ministerski predsednik Tisza je vsled tega izrazil svoje veliko veselje, da obe nasprotni stranki tako toplo zagovarjate napominano zvezo, ki je dosti trdna, da jej ne more škodovati pisava zunanjih listov, kajti ona ne sloni le na podlagi simpatij, marveč na mnogo trdnjšem temelju dobro umevanih vzajemnih koristi.

Vnanje države.

Srbski kraljevski dvor se vedno bolj obrača od radikalne stranke. Dunajski in budimpeštanski listi poročajo o zaroti zoper kraljevo življenje, načelnik tej zaroti pa je seveda vodja radikalcev Tavšanović. To so le sumničenja, katerim namen je kolikor moč odstraniti radikalno stranko od vladnega krmila. Kralj se je bajé tudi izjavil, da je prvi pogoj, ako hočejo priti do vlade, da se odpovedó Tavšanoviću. To je ravno tista dogodbica, kakor ona s Pasićem. Zadnje volitve v skupščino in občinske zastope so pokazale moč srbske radikalne stranke, zaradi tega se pa vlada boji naravnost zoper njo postopati, marveč se je odkrižuje po napominanih ovinkih.

Bolgarski odposlanec Svetkov je predvčeraj naznanil srbskemu ministru zunanjih zadev, da bolgarska vlada ne more sprejeti srbskih zahtev gledé uvažanja živine, dokler ne bodo vravnane bolgarske veterinarne razmere. Minister Mijatović je na to odgovoril, da vzame izjavo bolgarske vlade na znanje, a mu je žal, da so s tem tudi dotične obravnave pretrgane. Srbska vlada je naročila svojemu diplomatskemu zastopniku v Sofiji, naj naznani bolgarski vladi, da Srbija ne more odstopiti od svoje zahteve, po kateri bi se smela rogata živina carine prosto uvažati v Bolgarijo, a ne iz Bolgarije v Srbijo.

V **ruskih** narodnih krogih je Ašinova zadeva vzbudila veliko nevoljo. „Novoje Vremja“ in „Journ. de St. Pétr.“ se hudujeta, ker so Francozje prelivali rusko kri. Pri bombardementu Sagalle je bilo pet Rusov ubitih, pet pa ranjenih. „Graždanin“ tem povodom ostro ščiplje zaradi francosko-ruskega „pobratimstva“, ter dostavlja, da bodo Ašinova in tovariše pripeljali v Odeso kot vojne vjetnike. — Cankov je iz Peterburga odpotoval na Dunaj, od tam pa bo šel v Carjigrad ali pa Bukarešt. Bolgarski izseljenci v Rusiji nujno silijo Cankova, naj kmalu vže prične „s svojim delom“.

Francoski listi ostro pišejo o novem ministertvu. Pravijo, da so vsi ministri razven Freycineta, Rouviera in Constansa velikosti le druge ali tretje vrste. O Tirardu pripovedujejo, da je bil prejšnje čase agent z zlatino, zaradi tega imenujejo njegovo ministertvo „urarski kabinet“. Freycinet je „zvit lisjak“, to se nam zdi jako verjetno, kajti ravno boulangistična glasila, ki najstrožje preresetavajo nove ministre, kažejo nasproti njemu neko posebno naklonjenost. Mogoče je pa vendar, da se bo ministertvo vzdržalo nekaj časa. Radikaleci neki nameravajo posnemati skrajne levičarje, ki so sklenili, da vlade ne bodo podpirali, a tudi ničesa storili, kar bi jo moglo vreči.

Italijanska zbornica je predvčeraj končala glavno razpravo o finančnih naredbah. Crispi ima težavno stališče ter stoji na pokritem ognjeniku.

Poluuraadni listi javljajo, da namerava vlada naravnost pretrgati proračunsko razpravo; izvolila se bo potem posebna komisija, ki bo natanko premislila, kje je mogoče še kaj prihraniti, predno se davkoplačevalcu naložé zopet nova bremena. Toda naj si Crispi tudi za sedaj še pomaga iz zadrege, eno se je pokazalo pri napominani razpravi jako odločno in jasno: Zbornica mu je povedala, da dežela ne more nositi nameravanih novih bremen; s tem pa je obsodila Crispija in njegovo politiko.

Španska vlada je sklenila, kakor trdi „Havasovo izvestje“, nadomestiti z drugim možem svojega zastopnika v Maroku, Diosdada y Castillo, kateremu so očitali listi, da ni zadosti nadzoroval delovanja Nemčije v Maroku.

Angleško vojno ministertvo je naznanilo poveljnikom polkovnih okrajev, da se mora letos nabrati mnogo več novincev, kakor prejšnja leta. Mladi ljudje, ki niso še zadosti stari za redno vojno, vstopili bodo v milico.

Rumunska zbornica je, kakor znano, s 101 proti 47 glasovom potrdila predlog, da se zatoži Bratianovo ministertvo. Ta njen sklep bo imel resne posledice za junimistične člane kabinetove. Po ustavi mora zbornica v desetih dneh potrditi svoj sklep z dvema tretjinama, kar se bo tudi skoraj gotovo zgodilo. V tem slučaju mora ministertvo odstopiti. Kralj je dné 22. t. m. Bratiana sprejel v avdijenci ter je pri tej priložnosti imenoval zbornični sklep — nerodoljubljen čin.

Dnevne novice.

(**Prestolonaslednica-vdova**) nadvojvodinja Štefanija zahvalila se je pismeno po svojem obersthofmajstru grofu Bellegarde-ju vsem onim posameznikom in društvom pa skupščinam, ki so jej sožalje izrekli povodom smrti prestolonaslednika Rudolfa.

(**Prve letošnje porotne sodbe**) bodo začetkom marca. Na vrsto pride: 4. marca: Janez Pičman in trije tovariši zaradi ropá; 5. in 6. marca: Marija Janežič in drugi zaradi tatvine in vdeležbe pri ponarejevanji denarjev, pa Jos. Resman s tovarišema zaradi uboja in hudega telesnega poškodovanja; 7. marca: Jos. Flak in Jan. Žan zaradi goljufije; 8. in 9. marca: Fr. Odlazek zaradi goljufije.

(**Naobraževanje delavskih krogov.**) Kakor se poroča iz Celovca linški „Kirchen-Zeitung“, kroži med tamošnjimi udi „delavskega društva“ precej obširna knjiga z društvenim pečatom pod naslovom: „Die Pfaffenpeitsche“. Ta knjiga je zbirka najostudnejših psovok duhovstva, katere so vže nekaj desetletij sém nabrali razni liberalni in židovski listi. S tem se hoče svetu pokazati: „Glejte, taki so vam duhovni!“ Da se s tem neti in širi sovraštvo do duhovskega stanú, priča je to, da ta srd vže svoj sad donáša v gotovih krogih. — Iz Ljubljane se nam pa z dné 25. t. m. piše: „Kaj bi se pa reklo k temu, da je knjižnica tukajšnjega „Arbeiterverein“-a polna ostudnosti? Po duhovstvu se udriha, kar sicer vendar toliko ne škoduje, ko se vsak sam lahko prepriča, kdor količjak z duhovniki občuje, kako je s takim pisarjenjem. Drugače je s knjižuro: „Die goldene Legende“. Ta knjižura je polna laži, obrekovanja in brezverskega zavijanja proti svetnikom. Česar ta ostudna knjižura sama doseči ne more, mora pripomoči pa španska inkvizicija ter drugi spisi jednake vrste. Kaj čuda potem, da se na tak način strup razširja med ljudstvom, da mirno ljudstvo nevarno postaja ne le državi, temveč celi družbi človeštva? — No, tako skrbi sedanji liberalizem in židovstvo za izobraževanje delavskih krogov. Se je čuditi torej, da se tolikanj razširja ravno med temi krogi brezverstvo in da se tresejo stebri državnega in družbinskega življenja? Žalostno, pa resnično. Bi li ne bilo nobenega zdravila proti takemu odlikovanju?

(**Važno za gospodarje.**) Kranjska c. kr. kmetijska družba v Ljubljani nam poroča, da oddaja tudi letos deteljno seme, katero je potrjeno od dunajske c. kr. pregledne postaje kot prosto predenice (žide). Setev takega semena je jedina pomoč proti predenici. Kilogram štajerske (dveletne) detelje velja za družbene ude 63 kr., za neuđe 68 kr.; kilogram lucerne ali nemške (večne) detelje velja za družbene ude 93 kr., za neuđe 98 kr. Kdor to deteljo v Ljubljani pri kmetijski družbi naroči, pošlje naj polovico zneska za predplačo. Ravno tukaj je tudi dobiti semenski krompir najboljših vrst 100 kgr. za ude 2 gld. 50 kr., za neuđe 3 gld.

(**„Pro Patria“**), znana italijanska šolska družba tržaška, napravila je v Rimu svojo podružnico, katerej je na čelo stopil bivši laški minister Bonghi. Pomenljivo!

(**Na šoli za babice**) v Ljubljani bilo je 25. in 26. t. m. potrjenih petnajst slovenskih učenk. Dnó 1. marca se prične poduk za Nemke.

(**Na Studenci pri Krškem**) je do 22. t. m. umrlo že 46 ljudi; 14 več, kakor lani celo leto. Osepnice vzele so jih 39, ves čas epidemije, to je od 8. dec. pa 52 in med temi 10 mož, ki so vsak po več ali manj otrok in vdove zapustili. Razven enega bili so vsi posestniki. Žalostno. Bolezen je pa v zadnjem tednu skoro čisto pojenjala.

(**Požar**) je nastal dné 25. t. m. na veliki žagi gosp. A. Lavrenčiča pri Postojini. Ker je bila požarna bramba takoj na mestu, omejila je ogenj toliko, da je pogorela samo streha.

(**Darovali so za hišo „Katoliške družbe rokodelskih pomočnikov“ v Rudolfovem**): Gosp. J. Vovk iz Gotne Vasi 2 gld., gosp. Prim. Peterlin 8 gld., gosp. Ferd. Kogej 1 gld., gosp. And. Pipan 3 gld., gosp. L. Skufca 1 gld. 25 kr., gosp. J. Lavrič 10 gld., gosp. Grzin 5 gld., gosp. J. Kerčon 2 gld., gospod M. Horvat 5 gld., gosp. J. Fettich-Frankheim 5 gld., gosp. P. Ogrin 5 gld., gosp. Jak. Mrak 3 gld., gospod M. Torkar 5 gld., gosp. J. Strupi 2 gld., gospod J. Hönigman 2 gld., gosp. L. Gerjol 5 gld., neimenovan duhovnik 5 gld., mil. gosp. knezoškof Missia (zopet) 20 gld., gosp. V. Lavtar (zopet) 2 gld., gosp. A. Nemec 1 gld., gosp. P. Teran 2 gld., gospod Ig. Gregorič 5 gld., neimenovan 1 gld., gosp. A. Stenovec 5 gld., gosp. Gr. Malovrh 1 gld. 50 kr., gosp. J. Vidmar 1 gld., gosp. Jan. Šega (vnovič) 3 gld., gosp. P. Ribnikar 2 gld., gosp. J. Železnikar 5 gld., gospica M. Gapp 50 gld., gospa M. Tome 20 gld., gosp. A. Kumer 1 gld., gosp. M. Videmšek (zopet) 5 gld., gosp. A. Jaklič 5 gld., gosp. Iv. Kramarič 2 gld., gosp. Aleš Jenko 5 gld., gosp. J. Šafar 1 gld., gosp. Anton Hočevár 3 gld., gosp. N. M. Križaj 5 gld., gosp. Josip Jaklič 3 gld., gosp. Ign. Okorn 2 gld., gosp. J. Jeršič 2 gld., gosp. Fr. Kepić 3 gld., neki duhovnik 5 gld., gosp. Jakob Porenta 5 gld., gosp. M. Lavtižar 2 gld., gosp. Jan. Sajovic 2 gld., gosp. Jurij Rozman 4 gld., neimenovana 20 gld. Vsem: „plati Bog!“

(**Posojilnica v Črnomlju**) nam je poslala račun za četrto upravno leto 1888. Računski sklep kaže, da posojilnica dobro napreduje, ker je imela l. 1888 prometa 153.085 gld. 70 kr. Iz tega je razvidno, da je bil ta denarni zavod v okraji „Črnomelj“ zelo potreben, ker se ga ljudstvo rado poslužuje. Izposojuje se tako, da mora dolžnik vsakega četrta ali pol leta plačati z obrestmi tudi nekoliko glavnice, da se tako obresti z glavnico vred zmanjšujejo, ker tako tudi najrevnejši lahko počasi svoj dolg izplača. — Koncem leta 1887 bilo je društvnikov 385; v letu 1888 pristopilo jih je 119, izstopilo pa 29, tedaj šteje zadruga koncem l. 1888 475 družnikov, kateri imajo 1132 deležev po 2 gld. v skupnem znesku 2264 gld. — Hranilne vloge znašajo koncem 1888 leta 52.719 gld. 53 kr., ki so se obrestovale po 5½%; ravne tako obrestovale se bodo tudi leta 1889. — Izposojenega denarja je 56.943 gld. 45 kr. in sicer 15.196 gld. na menice, 25.306 gld. 45 kr. na dolžna pisma, katera pa tudi poroki podpišejo in na zemljiščih je vknjiženih 16.441 gld. Plačuje se dolg, kakor je zgoraj navedeno, po obrokih nazaj, vendar ima posojilnica pravico, po določenem in preteklem obroku vsak čas celo svoto terjati. — Občni zbor je dne 3. febr. 1889 račun za l. 1888 potrdil in izdatek 30 gld. za pogorelce na Vinici odobril. Čisti dobiček od l. 1888 v znesku 1052 gld. 31 kr. razdelil je občni zbor naslednje: Društvenikom izplača se za l. 1888 dividende 226 gld. 40 kr. Odboru se dovoli nagrade 335 gld. Za šolsko zastavo novi petrazredni šoli v Črnomlju 100 gld. Požarni brambi v Črnomlju 10 gld. Zakladu za ustanovitev mestne gošbe v Črnomlju 20 gld. Ker se namerava osnovati društvo, ki bode skrbelo, da bodo dobivali oddaljeni in revni otroci, ki čakajo popoldanskega pouka, opoludne nekoliko jedi, dovoli se v ta namen 10 gld. Rezervnemu zakladu pripiše se ostalih 350 gld. 91 kr. Skupaj 1052 gld. 31 kr.

(**Grozno hudodelstvo.**) Iz Carjigrada se dné 19. t. m. poroča: Nečloveški zločin se je te dni izvršil v Galati. Neki mladi Grk, ki je služil v tamošnji pekariji, je zadel glavni dobiček turških srečk v znesku 300.000 frankov. Šel je v otomansko banko in tu se je prepiral o svoji veliki sreči. Prišedši domov je povedal svojemu mojstru, da je postal bogat mož. Mojster in njegovi ostali delavci pa so sklenili polastiti se srečke. Zgrabili so petnajstletnega Grka, zvezali, potem pa vrgli v razbeljeno peč, v

kateri je revček žalostno poginil. Drugi dan je šel pekovski mojster v otomansko banko ter je predložil srečko. Uradnik banke pa se je slučajno spominjal pravega lastnika, začel je izpraševati pekovskega mojstra, ki je zdajci začel zmedeno odgovarjati; uradnik ga je dal odvesti v zapor in preiskava je kmalu dokazala hudodelstvo. V peči so našli od nesrečnega Grka le še nekaj pepela.

Raznoterosti.

— Najvišje zavarovan. Dosedaj se je mislilo, da je najvišje na celim svetu zavarovan filadelfijski veletržec John Wanamaker z 1.250.000 dolarjev. Toda prednost v tem oziru pred njim ima marquis of Anglesea, katerega življenje je pri angleških, francoskih in ameriških družbah zavarovano za 2.500.000 dolarjev.

— Premalo osoljeno. Natakar: „Gospod krčmar, gostje se pritožujejo, da so jedi premalo osoljene.“ — Krčmar: „Naj le počakajo, da jim bom napravil — račun.“

Telegrami.

Dunaj, 26. febr. Proračunski odsek je nepremenjeno potrdil vladno predlogo o uradnikih knjižnic. — Načelnik je zaključil delavsko enketo, naglašajoč dobro voljo odsekovo, da bi se kolikor moč oziral na želje delavcev, vendar pa so z ozirom na različna mnenja kompromisi potrebni. Da bi se dosegel socialni mir, to jednako pošteno želé vse stranke.

Dunaj, 27. febr. Zbornica poslancev; Glavna razprava o državnem proračunu. K besedi oglašanih 37 contra, 42 pro. Prvi govornik Carnieri.

Berolin, 26. febr. Pri dopolnilnem proračunu, ki bo v kratkem došel zaveznemu совету in katerega skupna potreščina znaša blizu 22 milijonov, oziralo se bo na to, da se ločijo najvišje mornarične oblasti v nadpoveljništvo in mornarični urad za upravo.

Umrli so:

21. febr. Jožef Lukeš, umirovljeni računski višji preglednik, 82 let, Gospodske ulice 11, marasmus. — Rudolf Vrtnik, čevljarjev sin, 2 dni, Emonska cesta 10, slabost.

22. febr. Jožef Saman, ključar, 21 let, sv. Petra cesta 13, jetika.

23. febr. Jožef Kosec, ključar, 28 let star, je bil obešen najden na Gradu za lončarsko stezo.

24. Flora Fortuna, kovačeva hči, 4 mes., Reber 9, oslabljenje. — Marija Bevc, gostija, 57 let, sv. Petra cesta 8.

25. febr. Albin Cerar, natakarjev sin, 3 leta, Kolodvorske ulice 29, hydrocephalus acut. — Avgust Rajgl, konduktirjev sin, 2½ leta, Dunajska cesta 8, davica. — Franc Klemenc, strojevodja, 32 let, sv. Petra cesta 75, pljučna tuberkuloza.

V bolnišnici:

19. febr. Jera Rozman, gostija, 65 let, jetika. — Jožef Gregorin delavec, 19 let, legar.

21. febr. Janez Šubelj, gostač, 56 let, kronični črevesni katar.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		opazovanja	razkoma v mm			
26	7. u. jut.	730-5	— 9 0	sl. svzh.	oblačno	0-00
	2. u. pop.	728-5	0 2	"	"	
	9. u. zvec.	727-2	— 2-8	sl. zap.	"	
Srednja temperatura — 3-9° C., za 4-8° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

27. februarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 50 kr.
Sreberna 5% " 100 " 16% "	83 " 90 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 45 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 40 "
Akcije avstr.-ogerske banke	886 " — "
Kreditne akcije	312 " 75 "
London	121 " 20 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 58 "
Cesarski cekini	5 " 68 "
Nemške marke	59 " 15 "

Parno ribje olje

zoper bramorje, krvice (rachitis), sušico, kronične spuščaje itd. itd. se dobiva v steklenicah po 60 kr. v lekarni Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani (Dunajska cesta). — Zunanja naročila proti povzetju izneska. — Pri večjem nakupu rabat. (20-16)

Učenca,

starega 13 do 16 let, ki zna slovenski in nemški, sprejmeta takoj v svojo specerijsko in galanterijsko prodajalnico

J. & G. Jelovšek
na Vrhniki. (4-1)

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Franc Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočnejše izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Odlikovan: 1873, 1881.

Tuji.

25. februarija.

Pri **Maticu**: Schulz, Strauss in Klein, trgovci, z Dunaja. — Fritz, ravnatelj, iz Trsta. — J. Herrman, potovalec, z Dunaja. — Andrej Lillek, profesor, z Dunaja. — Rihard Winternitz, trgovec s soprogo, iz Trsta.

Pri **Slona**: M. Molline, posestnik tovarne, iz Trbiča. — dr. Klang, ravnatelj zavarovalnice, z Dunaja. — Guido pl. Hauneder, c. kr. nadporočnik s soprogo. — Raspet s hčerjo iz Rudolfovega.

Pri **Južnem kolodvoru**: J. Berger iz Trbiča. — Janša iz Bégunj. — Luka Grile iz Zgoš. — Marija Kuehler, zasebnica, iz Gradca.

St. 64.

Prodaja drevesnih sadik.

(2-2)

V c. kr. gozdnem vrtu pod Rožnikom pri Ljubljani oddalo se bode prihodnjo pomlad

okoli tri milijone drevesnih sadik

proti temu, da se za vsak tisoč z zavijanjem in odpošiljativjo do železnice ali pošte doplača in sicer za triletno smreke 1 gld. 50 kr., za dveletne borovce 1 gld. 70 kr., za štiriletno jelke 2 gld., za jesene in akacije 1 gld. 60 kr., za gaber 2 gld. 60 kr. in za vrbove količke vsake vrste 1 gld.

Naročila sprejema proti vplačilu odpadlega zneska c. kr. dež. gozdno nadzorništvo v Ljubljani do 10. aprila 1889.

Od c. kr. dež. gozd. nadzorništva za Kranjsko.

Franc Kokalj,

sobni slikar,

Rožne ulice šte. 21 v Ljubljani,

se priporoča prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu v izvrševanje vsakovrstnega

slikanja sob

po navadnem in tudi najfinjšem okusu. Dela izvršuje lično in trpežno v mestih, kakor po deželi po prav primerni ceni. (10-1)

Na najnovejši in najboljši način

umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živea

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega (čevlarskega) mostu, I. nadstropje. (23)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Bleibbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinjeje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev

opatiije Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, pripor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po priporji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepčuje in popolno ozdravi celjusti.

Zares močno ustrezemo našim p. n. čitateljem, opozorjujé na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrška **SEQUIN** Bordeaux

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (29)

Diseldorfske oljnaté barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje).

Filijala: Slonove ulice 10-12

priporoča slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mizarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnice zastoj in franko.

Oljnaté barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalec, po nižjih cenah; v dežah od 25 klg. naprej primerno ceneje. (100-4)

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.